

Kansallisen veteraanipäivän juhla
27.4.2010 Tampere
Valtiovallan tervehdys
Sisäasiainministeri Anne Holmlund

Arvoisa Tasavallan Presidentti ja tohtori Arajärvi, Kunnioitetut sotiemme veteraanit,

Ärade Republikens President och doktor Arajärvi, Högt aktade krigsveteraner

Minulla on suuri ilo ja kunnia tuoda valtiovallan tervehdys tähän kansalliseen veteraanipäivän juhlaan. Viettämällä tätä juhlapäivää haluamme osoittaa teille, kunnioitetut sotiemme veteraanit, pysyvän kiitoksemme tekemästänne mittaamattoman arvokkaasta työstä.

Jag har en stor ära och glädje att framföra statsrådets hälsning till den nationella veterandagen och till alla våra landets veteraner. Genom att fira denna dag vill vi visa vår stående respekt för det arbete Ni veteraner har utfört.

Talvisodan päättymisestä on tänä keväänä kulunut 70 vuotta. Tasan 65 vuotta sitten aseet laskettiin myös Lapissa. Te veteraanit ja koko sodanaikainen sukupolvi olitte avainroolissa, kun isänmaamme kohtalonhetket olivat käsillä. Sotiimme osallistui noin 700 000 miestä ja 200 000 naista. Suuren panoksen antoivat myös kotirintamalla työtä tehneet naiset ja miehet. Moni menetti paitsi parhaat nuoruusvuotensa ja terveytensä, myös rakkaitaan, ystäviään ja läheisiään. Vaikka vapauden ja itsenäisyyden hinta oli kova, se oli maksettava. Ilman näitä suuria uhrauksia olisimme menettäneet kallisarvoisen, itsenäisen isänmaamme.

Raskaista koettelemuksistanne huolimatta teidän työnne oli kuitenkin vasta alussa. Kun sodasta oli selvitty, oli edessä mittava jälleenrakennusurakka. Tänä päivänä voimme vain ihmetellä, miten jälleenrakennuksesta selvitettiin. Ilman naapuriapua ja talkootyötä se tuskin olisi onnistunut. Veljiä ei jätetty näissäkään tilanteissa.

Nuoremmille polville antamamme esimerkki vaikeuksien voittamisesta niin sodan kuin jälleenrakennuksenkin aikana on aina yhtä ajankohtainen. Myös tänään tarvitsemme samanlaista yhteisöllisyyttä ja välittämistä, jota te olette elämässänne ja arjessanne osoittaneet.

Arvokas perintönne elää myös suomalaisten vahvassa maanpuolustustahdossa. Tätä merkittävää suomalaista erityispiirrettä meidän on vaalittava myös jatkossa. Killat ja maanpuolustusjärjestöt tekevät hyvää työtä maanpuolustuksemme eteen.

Suomen tämänhetkistä puolustuskykyä arvioitaessa voimme olla luottavaisin mielin. Joukkomme ovat tuskin koskaan olleet yhtä hyvin koulutettuja ja varustettuja kuin ne ovat nyt. Vaikka taloustilanteemme onkin lähivuosina varsin haasteellinen, emme voi altistaa isänmaan puolustamista suhdanteille. Meillä on yhteinen tahto säilyttää puolustuksemme toimintakyky.

Valtioneuvoston linjausten mukaan Suomen maanpuolustuksen kehittämisen voi tiivistää kolmeen periaatteeseen.

Ensinnäkin, suomalaiset vastaavat aina ensisijaisesti itse maamme puolustuksesta. Me tunnemme alueemme ja meillä on siksi parhaat edellytykset sen puolustamiseen. Yleinen asevelvollisuus on Suomelle erityisen hyvin sopiva ja varsin kustannustehokas järjestelmä. Se myös osaltaan vahvistaa kansainvälissä vertailuissakin poikkeuksellisen korkealla tasolla olevaa maanpuolustustahtoaamme.

Toiseksi, uskottava maanpuolustus rakennetaan pitkäjänteisellä ja suhdanteista riippumattomalla työllä, riittävät resurssit turvaten. Suorituskyky voidaan romuttaa hetkessä, mutta sen uudelleenrakentaminen vie vuosia.

Kolmanneksi, vahva maanpuolustustahto ylläpitää veteraanien jättämää perintöä. Meidän on varmistettava, että myös tulevat sukupolvet ymmärtävät, millaisia tekoja maamme itsenäisyyden säilyttäminen ja sen nykyisen hyvinvoinnin rakentaminen on vaatinut.

Arvoisat juhlavieraat,
Ärade festdeltagare,

Sotahistorialliset tapahtumat ja rintamatarinat ovat arvokkaita kertomaan niistä kokemuksista ja koettelemuksista, joiden kautta Suomi säilytti vapautensa. Veteraanien väistämättä harveneva joukko ei kohta ole keskuudessamme kertomassa tarinaansa tuleville sukupolville. Kuitenkin on tärkeää, että nuoremmat sukupolvet saavat tietää, millaista oli elämä sota-ajan Suomessa, mitä uhrauksia se joka ikiseltä vaati ja ennen kaikkea, mikä valtava tahto rakentaa parempaa huomista oli juuri sodan koettelemuksista selvinneillä, kun he alkoivat rakentaa pala palalta sitä Suomea, jonka me tänä päivänä tunnemme.

Juhlan teemaksi valittu "Kuule tuhannet tarinat" ei voisi olla ajankohtaisempi. Ikääntyvät veteraanit, lotat, sotilaskotisisaret, sotaorvot sekä kaatuneiden omaiset kantavat kukin omaa ainutlaatuista tarinaansa. Ne kertovat paitsi hädästä ja surusta, myös kaipuusta ja jälleennäkemisen riemusta, ystävydestä ja rakkaudesta. Eniten koskettavat läheistemme tarinat, mutta arvokkaita ovat myös muiden kertomukset. Tärkeintä on, että tarinoilla on nimet ja muistot, jotka jäävät elämään sukupolvelta toiselle. Historian kirjoista voimme lukea faktatietoa, mutta todellista inhimillistä tarinaa niistä ei välity – kertomusta ihmisistä sodan keskellä.

Kerrottujen muistojen ja tarinoiden ohella myös päiväkirjat, valokuvat ja kirjeet kertovat meille tarinaansa. Oma henkilökohtainen aarteeni on edesmenneen isäni sota-aikainen kirjeenvaihto. Kirjeisiin on tallennettu rintamalla kadonnutta poikaansa kyselevän äidin ahdistunut viesti, laivastossa palvelleen sotajermun

rempseänhurjat tarinat ja isoveljien rakkaat terveiset Kannaksen etulinjoista ”sieltä jostakin”.

Kunnioitetut veteraanit, haluan lämpimästi kannustaa teitä kertomaan tarinaanne ja muistojaanne. Ne ovat mittaamattoman arvokas osa historiaa. Meille on kunniatehtävä huolehtia mahdollisimman hyvin veteraanisukupolvemme hyvinvoinnista ja ylläpitää perinnöksi saamaamme vahvaa maanpuolustustahtoa.

Suomi tuntee syvää kiitollisuutta siitä työstä, jota veteraanien sukupolvi on tehnyt isänmaamme hyväksi niin sodan kuin rauhankin aikana. Voimme tänään elää ja asua vauraassa, itsenäisessä ja demokraattisessa Suomessa. Me olemme kiitollisia perinnöstä, jonka te meille jätitte – Suomesta, jossa on hyvä elää. Se on lahjoista kallisarvoisin.

Viettämällä kansallista veteraanipäivää haluamme osoittaa erityistä kunnioitusta niitä kohtaan, jotka työllään ja suurilla uhrauksillaan ovat varmistaneet meille itsenäisen isänmaan. Juhlaliputuksella haluamme kertoa siitä varauksettomasta arvostuksesta ja kunnioituksesta, jota me nuoremmat sukupolvet teitä kohtaan tunnemme. Lopuksi haluan vielä kerran sekä omasta että valtiovallan puolesta toivottaa teille mitä parhainta veteraanipäivän juhlaa.